

d'un *maqlab* de la mateixa arrel, veg. vol. I, 194.

Magarella, V. *Magrell*, *Beni-* Les *Magarres*, V.
Mag- Magarrofas, V. *Maguerola* *Magarruf*, V.
Magaluf *Magena*, V. *Meià*

Descendents, i compostos de MÀGER 'major', l'antic cas subjecte de l'adjectiu comparatiu major (DECat. v, 376a46ss)

El NP *Màger* o *Maier* es troba documentat sovint com a NP a l'Edat Mitjana: 1003: *Eldemare filium Maier*, 1052: *Maier Ozsen*, 1080: *Gerall Maier*, 1109: *Maier* (Aebischer, *Top.*, 14); 1056: *Onofret Maier* 15 (BABL VIII, 433).

Fontmàger, NL antic, en terme de Timoneda (Solsonès), en document de 1044 (Arxiu de Solsona, Cor.).
Font de Maie, font grossa cap a Torllessà (Vall de Boí (XIII, 151); *TopVBoí*, II 4), resultat d'una pron. *fonde-màje* FONTE MAJOR amb el canvi fonètic NT > nd propi de moltes valls de l'Alt Aragó.

Puigmàger, amb variant *Puigdemàger*, nom de munt. en un altre doc. del S. XI de l'Arx. de Solsona (Cor.). 25

Comamàger, NL antic del terme de Llessui escrit *Coma Megir* en l'*Spill de Castellbò* (fol. 114r). (potser per compromís entre *màger* i un *meire*, altre resultat fonètic del ll. MÁJOR).

Vilademàger, llog. i antic castell del municipi de la Llacuna (Anoia), situat en un cim al SE. de la vall de la Llacuna. Pogué rebre el nom d'algun magnat anomenat *Màger* que hi bastís el castell a l'alta Edat Mitjana. Una mica forçat seria admetre que vingués d'un VILLARIS-MAJOR per una dissimilació molt antiga *r-r* > *d-r* 35
DOC. ANT. 984: *Villademaier* (*Dip. Cat. Vic*, doc. 513); 1193: *Vila de Mager* (*Cart. St. Cugat* III, 329); 1197: *Vilademager* (Miret, *TemplH*, 267); 1359: *Castell de Vila de Mager* (*CoDoACA*. XII, 32).

De MÁJOR amb la *o* conservada d'acord amb la fonètica mossàrab o del pre-català de l'Alt Pallars:

Punta de Maio, a Tavascan (Pallars Sobirà) (Coromines, 1934)

El Maio, a la Serra d'En Galceran (Alt Maestrat) (xxviii, 159.7); *lo Llom de Maio*, a Alcalà de Xivert (Baix Maestrat) (xxviii 188.4); *los Maios*, a Lliria (xxx, 87.20).

La Cova Maio, a Mutxamel (Horta d'Alacant) (xxxvi, 105.20).

La Maiora, a Penàguila (Mariola-Aitana) (xxxv, 50 47, del fem. de *maiór* forma mossàrab = cat. *major*. J.F.C. i J.C.

MAGERRA

Magèrra, partida del terme de Moraira (Mrq.de

Dènia) (xxxiv, 67.19).

De *magerra*, *manjarra* o *almagerra*, 'espècie de caixeta o càntir folrat', que ve de l'àrab *mağārr*, «cassette» (Dozy I, 180) (*EntreDL*. III, 124; *DECat*. v, 368a10-14). J.F.C.

Un *Rabal Mageri*, del terme de València, Jaume I el donà l'any 1239 a Berenguer de Canal (*Rept.*, ed. Bof. 232, 368, Sanchis Sivera, 283) potser en podria ser derivat? un adjectiu nisba *mağārrī? Però és ben dubtós trobant-se tots dos cops amb *r* simple, i no havent-n'hi cap altra notícia. Potser més aviat d'un *mağrāī, derivat del ben conegut *māğrā* 'canal, conducte d'aigua' que ha entrat en la creació del nom de *Madrid*, com demostren Coromines (*Top.Hesp.* I, 114ss.) i el llibre monogràfic d'Oliver Asín (Md. 1954). No hi ha indicis clars per creure que amb aquest *Mageri* es relacioni un *Rahal Lomeri* que figura en el *Rept.*, amb una font i un vall, a Russafa (Bof. 173, 174, SSiv. 272), donat uns mesos abans a un altre cavaller.

Magí, V. *Maí* *Maglur*, V. *Magrell*, *Beni-* *Mago*, V. *Tagomago*, i cf. *Maó* i *Magòria* *Magons*, V. *Montgó*

MAGÒRIA, Riera de-

En els afores ponentins de Barcelona; abans nom d'un extens paratge, d'on venia aquesta riera, situat potser cap a l'actual barriada de Les Corts de Sarrià.

PRON. En la nostra generació ja només ho hem sentit com nom de la *ñeṛadəmagòria*, però pels docs. antics es veu que era un terme de país rural, del qual baixava aquesta riera; cobert de cases ja tot allò i més amunt, i tapada la riera, seguí, però, essent nom conegut; i majorment d'ençà que s'hi va fer l'estació terminal del ferrocarril de Martorell i Igualada.

MENCIONS ANT., que només esmenten el terme, situant-lo cap a Les Corts. En la més antiga, hem de pendre el mot «sive» o «vel», amb caràcter de disjuntiva, segons l'estil curialesc de l'època, entenent 'sigui --- sigui ---', 'en part --- en part ---'. 1002: «sunt --- ipsas vineas in com. Berchinonense, prope ipsa civitate: in terminio de *Mogoria*, sive de *Ardenna*, vel ipsa *Granada* ---» (*Cart. St. Cugat* II, pp. 26-7): o sigui el *Pla d'Ardenya*, que és en el terme de Begues; i La Granada, ja en el Penedès. Però per les altres mencions resulta clar que es tracta d'un lloc ben proper a la ciutat, segons sembla cap a Les Corts o més amunt, que és d'on devallaria aquesta riera; 1001: «in territorio Barchinone, in te. de *Mogoria*» (ibid. II, 78); 1066: «in territorio Barchinone, ad i p s a s C o r t e s , in loco qui vocatur *Mogoria*» (o.c. II, 316).

L'anàlisi fonètica de la forma *Mogoria* de les tres mencions antigues, en comparació amb la forma moderna, ens ensenya un detall, ben orientador per a la recerca lingüística. No prestant-se aquest nom a